

Oponentský posudek na diplomovou práci Michaely Peterové

Psychický výkon hráče v tenisovém utkání

60 stran, 3 tabulky, 14 grafů jako doplněk textu, 25 odkazů v bibliografické citaci

Psychická determinanta prezentuje neoddělitelnou část herního výkonu. Uvádí se, že má často rozhodující vliv na průběh a výsledek utkání ve sportovních hrách. Teoretický zájem o pochopení psychických procesů hráčů či hráček je proto zjevný. Stejně tak se v teoretické rovině budou hledat možnosti ovlivnění těchto procesů, což lze považovat za přirozený důsledek jakéhokoliv bádání v tomto směru.

Práce si klade za cíl „analyzovat a popsat výkon hráče v tenisovém utkání s důrazem na psychiku hráče“. V kontextu s takto stanoveným cílem si autorka klade vědeckou otázku, a sice „Jak dovedou hráči zhodnotit svůj výkon v utkání a jeho průběh s ohledem na svůj aktuální psychický stav a jeho vývoj v průběhu utkání a identifikovat klíčové momenty utkání“. Bez ohledu na poněkud krkolomnou formulaci této otázky vyjadřujeme názor, že zpracování problému se v předloženém elaborátu ubírá přesně touto cestou. Metodika práce je velmi dobře koncipovaná. V podstatě jde o triangulaci výzkumného postupu, kde na straně jedné nachází své pevné místo identifikace klíčových momentů utkání (na základě pozorování) a na straně druhé vyjádření jednotlivých hráček (na základě rozhovoru) ke svým psychickým problémům. Hledáme-li obecnější epistemologická východiska, pak je třeba konstatovat kvalitativně interpretační přístup, což lze k povaze zadání práce a jejího záměru považovat za velmi šťastnou volbu.

Vlastní elaborace řešeného problému ale poněkud pokulhává za zvolenou tematikou a její obsažností, která je jinak celistvě pojednaná v teoretické části práce. Máme tím na mysli skutečnost, že psychická determinace herního výkonu představuje ve své jednotě kognitivních, motivačních, volních a emočních procesů značně široký problém a je otázka, do jaké míry se tento problém dá řešit v jedné diplomové práci. V každém případě oceňujeme odvahu. Kritičtější pohledem se ale musíme pozastavit právě nad interpretací sledovaných fenoménů a nad závěry, které se nesou v duchu „doporučení“. Jde toliko o konstatování, a to konstatování psychických stavů, které hráčky prožívají v utkání, jakkoli s ohledem na kritická místa ve vývoji či v průběhu těchto utkání. Silně postrádáme příčiny těchto stavů (jakožto vnitřně hlubší psychickou reflexi) a zahledíme-li se potom na ona „doporučení“, nejde opět o nic jiného než o konstatování, na které - nota bene - asi hráčky upozornily samy v rámci rozhovorů.

Nicméně svým vlastním zpracováním práce odpovídá stanovenému cíli a vědecké otázce. (Proto jsme je také hned v úvodu posudku citovali.) Doporučení, k nimž se autorka odhodlala, ale vyznívají poněkud rozpačitě a balastně. Rozpačitě se také díváme na název práce, v němž se hovoří o hráčích, zatímco sledovaný soubor tvořily pouze hráčky, a to hráčky určité výkonnostní kategorie.

I přes uvedené připomínky práci doporučujeme k obhajobě. V celkovém posouzení ji hodnotíme spíše kladně a jako materiál splňující požadavky v podobných studijních situacích. Otázky touto cestou neklademe. Předmětem diskuse z naší strany se ale zcela určitě stanou v posudku naznačené problémy.

V Praze 24.4.2007

PaedDr. Michael Velenský